

เฟื่องฟ้าศรีธานี
Faungpha Sri Tani

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต
สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ภาควิชานาฏศิลป์
คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

พ.ศ. 2543

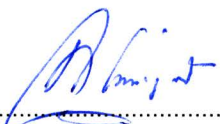
หอสมุดกลาง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Barcode.....

เลขเรียกหนังสือ... 2543-6

หนังสืออ้างอิง ใช้เฉพาะในห้องสมุดเท่านั้น

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อนุมัติให้ศิลปินปณิชนันท์นี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต

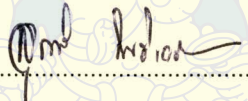

..... คณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์
(นายศุภชัย จันทรสุวรรณ์)

คณะกรรมการตรวจสอบศิลปินปณิชนันท์

..... ประธานกรรมการ
(นายศุภชัย จันทรสุวรรณ์)

..... กรรมการ
(นายสมรัตน์ ทองแท้)

ผู้ควบคุมศิลปินปณิชนันท์

..... กรรมการ
(นางสุภาวดี โพธิเวชกุล)

..... กรรมการ
(นายไพโรจน์ ทองคำสุก)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	เฟื่องฟ้าศรีธานี
ชื่อผู้เขียน	นายเฉลิมพล จันทรโชติ
	นางสาวนุศรากร แก้วกลิ่น
สาขาวิชา	นาฏศิลป์ไทย
ภาควิชา / คณะ	นาฏศิลป์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

ผลงานสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลป์ฉบับนี้ ผู้ศึกษามุ่งที่จะศึกษาเกี่ยวกับการประดิษฐ์คิดค้นท่ารำ ชูค เฟื่องฟ้าศรีธานี โดยมีวัตถุประสงค์ในด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมการแสดงของภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง จึงได้นำข้อมูลมารวบรวมและสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ชุดนี้ขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า ศิลปะการแสดงของภาคใต้เป็นศิลปะที่แสดงถึงเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นและสะท้อนให้เห็นการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ การทำมาหากิน ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีไม่แตกต่างไปจากภาคอื่นๆ ซึ่งจะมีการแสดงทั้งที่เป็นแบบดั้งเดิมและการแสดงที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ ส่วนการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของภาคใต้ตอนบน คือการแสดงโนราห์ ภาคใต้ตอนล่างคือการแสดงซำเป็ง ลักษณะท่ารำชูคเฟื่องฟ้าศรีธานีนั้น ได้นำมาแสดงในรูปแบบผสมผสานท่ารำให้เห็นถึงความแตกต่างของการแสดงโนราห์และการเต้นซำเป็งซึ่งเป็นเอกลักษณ์การแสดงของภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง โดยอาศัยคอกเฟื่องฟ้าเป็นสัญลักษณ์แห่งความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรม

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างโครงงานสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ชุด เฟื่องฟ้าศรีธานี นี่เป็นการทำงานที่คณะผู้จัดทำได้ร่วมกันสร้างสรรค์ขึ้นมา โดยได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย จนเกิดเป็นระบำชุดนี้ขึ้น สามารถแสดงออกสู่สายตาผู้ชมให้เข้าใจถึงรูปแบบการนำเสนอของผู้สร้างสรรค์งาน

การทำงานในครั้งนี้จะไม่สามารถลบล้างมาได้ด้วยดีถ้าขาดบุคคลต่างๆ ดังต่อไปนี้

อาจารย์ ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ผู้ซึ่งให้คำแนะนำแนวคิดในการสร้างสรรค์งาน
 อาจารย์ สุภาวดี โพธิเวชกุล ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและ
 เป็นผู้ปรึกษาที่ดียิ่ง

อาจารย์ ไพโรจน์ ทองคำสุก

อาจารย์ สมรัตน์ ทองแท้

อาจารย์ สถาพร สานทอง

ขอขอบคุณ อาจารย์จูลิม พรหมนิล ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการแต่งเพลงขึ้นมาใหม่
 พร้อมทั้งขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนเพื่อนๆ จากวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราชที่ได้ออก
 กันบรรเลงเพลง

ขอขอบคุณนักแสดงทุกคน ที่ได้ร่วมกันฝึกซ้อม ร่วมแสดงจนงานสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ น้องๆ ที่ได้ร่วมกันหาข้อมูล ตลอดจนช่วยเหลือในการทำเครื่อง
 แต่งกาย ฯลฯ

ซึ่งคณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกๆ ท่านที่ไม่ได้ออกนามในที่นี้ด้วย

นายเฉลิมพล จันทร์โชติ

นางสาวบุศรากร แก้วกลิ่น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1	
บทนำ	1
— ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
— วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
— ขอบเขตของการวิจัย	2
— วิธีการดำเนินการวิจัย	3
— ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2	
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
— ประวัติความเป็นมาของภาคใต้	10
— การแสดงของภาคใต้	15
— ประวัตติดอกเฟื่องฟ้า	20
บทที่ 3	
การดำเนินงาน	23
— การตั้งแนวคิด	23
— ศึกษาค้นคว้าข้อมูล	24
— วิธีการนำเสนอ	25
— รูปแบบการแสดง	26
— องค์ประกอบในการแสดง	30
— การจัดแสง สี ประกอบการแสดง	55
— การคัดเลือกและฝึกซ้อม	60

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4

การวิเคราะห์	63
— ทำรำประกอบการแสดง	64
— ลักษณะการแปรแถว	84

บทที่ 5

สรุปและเสนอแนะ	89
----------------	----

บรรณานุกรม	91
------------	----

ภาคผนวก	92
---------	----

ประวัติผู้เขียน	97
-----------------	----

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางการทำงาน	55
ตารางที่ 2 ตารางการแปรแถว	85

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	ภาพเครื่องดนตรีพื้นเมืองภาคใต้	5
ภาพที่ 2	ภาพเครื่องดนตรีพื้นเมืองภาคใต้ตอนบน	6
ภาพที่ 3	ภาพเครื่องดนตรีพื้นเมืองภาคใต้ตอนล่าง	7
ภาพที่ 4	ภาพการแสดงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในช่วงต้น	27
ภาพที่ 5	ภาพการแสดงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในช่วงกลาง	28
ภาพที่ 6	ภาพการแสดงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในช่วงสุดท้าย	29
ภาพที่ 7	ภาพเครื่องดนตรีรวมวงที่ใช้ประกอบการแสดง	32
ภาพที่ 8	กลองชาตรี (กลองตุ๊ก)	33
ภาพที่ 9	โทนชาตรี (ทับ)	34
ภาพที่ 10	ฆ้องคู่ (โหม่ง)	35
ภาพที่ 11	ปี่นอก	36
ภาพที่ 12	ฉิ่ง	37
ภาพที่ 13	แตระ	38
ภาพที่ 14	ฆ้องโหม่ง	39
ภาพที่ 15	กลองแขก	40
ภาพที่ 16	รำมะนา	41
ภาพที่ 17	แทมโบรีน (Tambourine)	42
ภาพที่ 18	มาราคาร์ (Maracas)	43
ภาพที่ 19	แอคคอร์ดียน (Accordian)	44
ภาพที่ 20	แมนโดลิน (Mandolin)	45
ภาพที่ 21	ไวโอลิน (Violin)	46
ภาพที่ 22	ภาพร่างการออกแบบเครื่องแต่งกาย	48
ภาพที่ 23	ภาพการแต่งกายของนักแสดงในวันเสนอผลงาน	49
ภาพที่ 24	ภาพร่างการแต่งหน้านักแสดง	50
ภาพที่ 25	ภาพการแต่งหน้านักแสดงในวันเสนอผลงาน	51
ภาพที่ 26	ภาพร่างทรงผมนักแสดง	52

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 27	ภาพการทำผมนักแสดงในวันเสนอผลงาน	53
ภาพที่ 28	ภาพตะกร้าดอกเฟื่องฟ้าที่ใช้ประกอบการแสดง	54
ภาพที่ 29	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 1	64
ภาพที่ 30	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 2	65
ภาพที่ 31	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 3	66
ภาพที่ 32	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 4	67
ภาพที่ 33	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 5	68
ภาพที่ 34	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 6	69
ภาพที่ 35	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 7	70
ภาพที่ 36	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 8	71
ภาพที่ 37	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 9	72
ภาพที่ 38	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 10	73
ภาพที่ 39	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 11	74
ภาพที่ 40	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 12	75
ภาพที่ 41	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 13	76
ภาพที่ 42	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 14	77
ภาพที่ 43	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 15	78
ภาพที่ 44	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 16	79
ภาพที่ 45	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 17	80
ภาพที่ 46	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 18	81
ภาพที่ 47	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 19	82
ภาพที่ 48	ภาพทำรำประกอบการแสดง ท่าที่ 20	83

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นชาติที่เก่าแก่ มีอารยธรรมรุ่งเรืองมาช้านาน อุคมสมบูรณ์ไปด้วย ทรัพยากรธรรมชาติ มีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งนับว่าเป็นเอกลักษณ์ ของความเป็นไทย ได้มีวิวัฒนาการสืบทอดกันมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งบรรพชนของไทยเรามาก่อน ได้ วิริยะอุตสาหะและความพยายามอันกล้าเลิศจนในการสร้างสรรค์และจรรโลงไว้ซึ่งมรดกอันล้ำค่าของ ไทย ในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยจะมีเอกลักษณ์ต่างๆ แตกต่างกันไปตามความเชื่อทาง ศาสนา ปุชนิยสถาน ปุชนิยวัตถุ ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติที่เด่นๆ ในท้องถิ่นนั้น ซึ่งดอกเฟื่องฟ้า ก็เป็นดอกไม้ชนิดหนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายของประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ดอกเฟื่องฟ้า นี้จะมีด้วยกันหลายพันธุ์ หลากสี เป็นทั้งไม้ดอก ไม้ประดับ ไม้ประ โยชน์ใช้สอยร่มเงา และอื่นๆ อีก หลายประการ

ภาคใต้เป็นภูมิภาคที่อยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคาบสมุทร มลายู ประกอบไปด้วย 14 จังหวัด แบ่งเป็นภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง ศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ก็จะแตกต่างกันออกไปตามความเป็นอยู่ ความเชื่อศาสนา ซึ่งศาสนาที่ประชาชนภาคใต้นับถือ ได้แก่ ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม เป็นส่วนมาก

จากการที่กล่าวมาข้างต้นนี้ คณะผู้จัดทำมีความคิดว่าดอกเฟื่องฟ้ามีประโยชน์มากมาย ทั้งยังให้อารมณ์ความรู้สึกและยังออกดอกที่สวยงามนอกเหนือจากปลูกไว้ดูเล่น ปลูกไว้ประดับบ้าน ก็ยังสามารถที่จะนำมาประดับแจกัน ตะกร้าดอกไม้อีกด้วย คณะผู้จัดทำให้ผู้จัดทำเล็งเห็นความ สำคัญของดอกเฟื่องฟ้าซึ่งเป็นที่รู้จักทั่วไป คณะผู้จัดทำคิดประดิษฐ์ทำรำชุดใหม่ขึ้น แต่ก่อนที่จะทำ เรื่องดอกไม้ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นสื่อในการประดิษฐ์ทำรำ คณะผู้จัดทำมีแนวคิดที่จะทำเกี่ยวกับ ดอกไม้ประจำจังหวัดโดยตรง สาเหตุจากเมื่อตอนศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราชได้ มีโอกาสเดินทางไปจังหวัดสงขลา ซึ่งระหว่างทางจะต้องนั่งรถผ่านป้ายคำขวัญประจำจังหวัด สงขลา ซึ่งมีข้อความว่า “นกน้ำเพลินตา สมิหราเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล เสน่ห์สะพานป๋า เฟื่องฟ้าสุดสวย” รู้สึกสะดุดใจในประโยคสุดท้ายที่ว่า “เฟื่องฟ้าสุดสวย” เลยมีความคิดที่จะทำระบำ ดอกไม้ประจำจังหวัดขึ้น แต่การค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับดอกไม้ประจำจังหวัดข้อมูลที่ทำมาได้ไม่ น่าเชื่อถือเท่าที่ควร ก็เลยมีแนวคิดใหม่ที่จะทำระบำเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของภาคใต้ และเมื่อได้

ศึกษาหาข้อมูลจากสถานที่ต่างๆ ในเรื่องของวัฒนธรรมความเป็นอยู่ในเรื่องศาสนาและประเพณีต่างๆ ข้อมูลที่ได้มาเชื่อถือได้ก็เลยมีแรงบันดาลใจที่จะทำเกี่ยวกับการแสดงเฉพาะของทางภาคใต้ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การรำ และการเต้น การรำจะเป็นการแสดงบนพื้นฐานของการแสดงโนราห์ การเต้นจะเป็นการแสดงบนพื้นฐานของการแสดงซำเบิ้ง ซึ่งจะสื่อให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการแสดงทั้งสองประเภทนี้โดยมีดอกเฟื่องฟ้าเป็นสื่อในการแสดง ซึ่งจะสื่อให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปวัฒนธรรมของทางภาคใต้แนวคิดของทำรำที่จะแสดงออกมา โดยผสมผสานกับดนตรีของทางภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่างซึ่งเป็นเสียงเพลงที่ไพเราะและน่าฟัง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับดอกเฟื่องฟ้าให้เป็นที่รู้จัก และเผยแพร่มากยิ่งขึ้น
2. เพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพื้นเมืองภาคใต้
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง ทั้งในด้านลักษณะการแสดงท่าทางตลอดจนความเชื่อต่างๆ
4. เพื่อเป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของภาคใต้ในรูปแบบการแสดงให้มากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาระบบพื้นที่เมืองนั้นจะต้องเป็นไปตามสภาพความเป็นอยู่และศิลปวัฒนธรรมตลอดจนศิลปะการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของทางภาคใต้

รูปแบบการแสดง

1. สร้างสรรค์ทำรำขึ้นใหม่บนพื้นฐานของทำรำแบบโนราห์ในช่วงต้น
2. สร้างสรรค์ทำรำขึ้นใหม่บนพื้นฐานของทำรำแบบซำเบิ้งในช่วงกลาง
3. การผสมผสานทำรำระหว่างภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่างในช่วงสุดท้าย

จำนวนผู้แสดง

เพื่อความเหมาะสมในการแสดงจึงใช้ผู้แสดงหญิงล้วน เป็นจำนวน 8 คน

ความยาวของชุดการแสดง

ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 8 นาที

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าประวัติต่างๆ ของระบำชุดนี้มีวิธีการหลักเกณฑ์ขั้นตอนก่อนที่จะเป็นทำรำดังต่อไปนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมข้อมูลจากหนังสือที่เกี่ยวข้องจากสถานที่ต่าง ๆ

- หอสมุดแห่งชาติ
- หอสมุดแห่งชาติสุพรรณบุรี
- หอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช
- ห้องสมุดวิทยาลัยนาฏศิลป์
- ห้องสมุดวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

1.2 ศึกษาทำรำของภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

2. วิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ศึกษาวิเคราะห์ทำรำของภาคใต้แล้วจึงนำมาเรียบเรียง เพื่อสร้างสรรค์ทำรำให้เข้ากับแนวคิด

2.2 นำข้อมูลของทำรำที่ได้ค้นคว้าเรียบเรียงแล้ว นำมาประดิษฐ์เพิ่มเติมให้เข้ากับแนวคิด โดยการนำเอาดอกเฟื่องฟ้ามาเป็นสื่อแทนความเจริญรุ่งเรือง

การประดิษฐ์ทำรำและการแสดงออก

1. ศึกษาข้อมูล เนื้อหาทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อเป็นแนวทางในการประดิษฐ์ทำรำขึ้นใหม่ โดยใช้การแสดงนาฏศิลป์ไทยในรูปแบบของระบำ ผู้แสดงจะต้องมีอารมณ์รื่นเริงสนุกสนานขณะแสดงออกสู่สายตาประชาชน
2. ใช้แนวคิดที่สื่อให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมโดยใช้ดอกเฟื่องฟ้าเป็นสื่อ
3. ใช้จินตนาการในการประดิษฐ์ทำรำ โดยยึดแม่แบบการแสดงโนราห์และการเดินซำเป็งซึ่งเป็นการแสดงของภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง
4. การเคลื่อนที่ของนักแสดงใช้รูปแบบการแสดงโนราห์ การเดินซำเป็งโดยเคลื่อนไหวไปตามจังหวะดนตรี

การจัดทำเพลงประกอบการแสดง

เพื่อความเหมาะสมในการแสดง เพลงที่ใช้ประกอบการแสดงในบางช่วงของการแสดง เป็นเพลงที่ได้คัดเลือกมาจากเพลงที่มีอยู่แล้วและได้นำมาดัดต่อท่วงทำนองให้เข้ากับแนวคิด และในบางช่วงของการแสดงเป็นเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ โดย อาจารย์จุลลิม พรหมนิจ และอาจารย์ปัทมาธิ์อีกหลายท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือตลอดจนน้องๆ จากวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราชที่ร่วมกันบรรเลงเพลงขึ้นใหม่

การจัดทำเพลงประกอบการแสดงชุดนี้แบ่งเป็นช่วง ได้ดังนี้

1. ตอนเปิดฉากใช้เสียงฆ้อง และ เสียงโกล์ โดยใช้ปี่เป่าให้เป็นเสียงโกล์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ให้รู้ว่าเป็นช่วงตอนเช้าตรู่
2. ตอนทำตัวอ่อน ใช้เสียงปี่ เกริ่นนำอย่างเดียว แล้วเดินทำนองดนตรี เพลงตะลุงราชฎี ลักษณะการรำรำที่สวดยามในแบบฉบับภาคใต้ตอนบน
3. ตอนตั้งเป็นซุ่มดอกไม้ ดำเนินทำนองที่เริ่มเร็วขึ้น จากเสียงเพลงประกอบการแสดง แสดงลักษณะการรำที่ใช้ลักษณะตัวและไหล่ให้สอดคล้องกับแขนที่สัมพันธ์กัน
4. การรำรำแบบภาคใต้ตอนบนดำเนินทำนองเพลงคอนเทร แสดงลักษณะการรำแม่บท 12 ท่า ได้นำมาสร้างสรรค์ ทำรำให้ตรงกับแนวคิดของคณะผู้จัดทำ
5. การรำรำแบบภาคใต้ตอนล่าง ดำเนินทำนองดนตรีปานกลาง แล้วเริ่มเร็วขึ้น แสดงลักษณะการเดินซุ่มเบิ่ง ที่ใช้ทุกส่วนของร่างกายในการแสดงโดยนำมาสร้างสรรค์ให้ตรงกับแนวคิดของคณะผู้จัดทำ

เนื่องจากเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงเป็นเพลงที่มีทำนองของภาคใต้ ดังนั้นเครื่องดนตรีจึงใช้เครื่องดนตรีพื้นเมืองภาคใต้โดยมีภาพประกอบ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 : ภาพเครื่องดนตรีพื้นเมืองภาคใต้ตอนบน

ภาพที่ 3 : ภาพเครื่องดนตรีพื้นเมืองภาคใต้ตอนล่าง

แผนการปฏิบัติงาน

การสร้างสรรค์งานชิ้นมานั้นจึงจำเป็นต้องมีแผนในการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอน จากเริ่มแรกจนถึงวันเสนอผลงานออกสู่สายตาประชาชน การค้นคว้าข้อมูล คณะผู้จัดทำได้เริ่มค้นคว้าข้อมูลโดยเริ่มแรกในปี พ.ศ. 2543 ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2543 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2544 ซึ่งข้อมูลนั้นนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะเป็นแนวทางให้ผู้สร้างสรรค์งานได้แนวคิดในการทำงาน

สถานที่ค้นคว้าข้อมูล

- หอสมุดแห่งชาติ
- หอสมุดแห่งชาติสุพรรณบุรี
- หอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช
- ห้องสมุดวิทยาลัยนาฏศิลป์
- ห้องสมุดวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

วันซ้อมผลงาน

ในการซ้อมแต่ละครั้ง คณะผู้จัดทำจะนัดเวลาว่างที่ตรงกันส่วนมากเป็นเวลาหลังจาก 16.00 น. และวันหยุดราชการ ณ ห้องเรียนปฏิบัตินาฏศิลป์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์

การเสนอผลงาน

การสร้างสรรค์งานทางด้านนาฏศิลป์ ชุด เพ็ญฟ้าศรีธานี คณะผู้จัดทำได้เริ่มเสนอผลงานต่อคณะกรรมการในแต่ละครั้งจนออกแสดงสู่สายตาประชาชนนั้น เริ่มวันที่ 27 พฤศจิกายน 2543 ถึงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2544

- ครั้งที่ 1 เสนอแนวคิด วันที่ 27 พฤศจิกายน 2543
สถานที่ ห้องทำงานของคณะอาจารย์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์
- ครั้งที่ 2 เสนอผลงาน 50 % วันที่ 29 ธันวาคม 2543
สถานที่ ห้องเรียนปฏิบัติการนาฏศิลป์ คณะศิลปดุริยางค์
- ครั้งที่ 3 เสนอผลงาน 100 % วันที่ 29 มกราคม 2544
สถานที่ ห้องเรียนปฏิบัตินาฏศิลป์ คณะศิลปดุริยางค์
- ครั้งที่ 4 เสนอผลงานออกสู่สายตาประชาชน
วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2544 สถานที่ โรงละครแห่งชาติ (โรงเล็ก)

งบประมาณที่ใช้ในการแสดง

ค่าจัดสร้างเครื่องแต่งกาย	35,000	บาท
ค่าจัดทำเพลงและตัดต่อเพลง	2,000	บาท
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	2,000	บาท
ค่าจัดทำรูปเล่มศิลปนิพนธ์	5,000	บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นประมาณ 44,000 บาท
(สี่หมื่นสี่พันบาทถ้วน)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำศิลปนิพนธ์ต่อไป
2. เป็นข้อมูลที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาคใต้ตลอดจนศิลปการแสดงสำหรับผู้สนใจ
3. เป็นการอนุรักษ์ศิลปะการแสดงของภาคใต้ที่มีอยู่แต่เดิมแล้วให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายยิ่งขึ้น
4. เป็นการอนุรักษ์ศิลปะการแสดงที่สวยงามของภาคใต้ขึ้นมาอีกชุดหนึ่ง

